Vahemeri Dardanellide statuudi revideerimisest saadik näis pakkuvat soodsaid perspektiive.

Raske on seepärast ette näha, kuidas Hispaania kodusõda võiks lõppeda nii, et teised riigid saaksid leppida kujuneva uue olukorraga. Saksamaa ja Itaalia on deklareerinud, et nad ei saa kunagi nõustuda punase valitsuse võimulejäämisega Hispaanias, kusjuures nad vist asuksid opositsiooni igasuguse muu valitsuse vastu peale Franco oma, kellega, nagu juba eespool on tähendatud, nad on seotud oma tunnustuse kaudu, kuna Inglismaale ja Prantsusmaale ei ole jällegi vastuvõetavad lahendused, mis muudaksid Vahemere statuuti kas tervikuna või osaliselt. Et lahendus võiks olla mõlemale poolele vastuvõetav, peaks see vist olema päris saalomonlik. Igatahes jääb Hispaania kodusõjast sõltuv surve lasuma täie raskusega ka 1937. aasta rahvusvahelistele suhetele.

Närviline Kaug-Ida.

Kaug-Idas on käinud aasta läbi teatud närviline käärimine, mis aeg-ajalt on võtnud kaunis ähvardava ilme ja kippunud viima hädaohtu neid õrnu aluseid, millele seal tugeneb rahu.

Aasta algas Põhja-Hiina provintside autonoomiaüritustega, mille taga teati seisvat Jaapani võime. Sellest tekkinud pinevus lõppes kompromissiga Hiina ja Jaapani vahel — kõik viis autonoomiat ihaldanud provintsi ei saanud seda, vaid ainult kaks neist — Ho-Pei ja Tšahar, mis seati erilise administratiivse nõukogu valitsuse alla, kuid mis tegelikult allub suurel määral Jaapani mõjutustele.

Jaapan ei rahuldu siiski saavutatud eduga, vaid jätkab oma rahulise sissetungi poliitikat Hiinas. 21.

Eesti kroonika 1936, lk. 12